

вітчизняних підприємствах. У зв'язку з тим, вважаємо за доцільне на законодавчому рівні удосконалити методичне забезпечення системи внутрішнього аудиту.

Список використаних джерел:

1. Пантелєєв В.П. Внутрішній аудит: [навч. посіб.] / В.П. Пантелєєв, М.Д. Корінько / за ред. д.е.н., проф. В.О. Шевчука. – К.: Державна академія статистики обліку та аудиту Державного комітету статистики України, 2006. – 247 с.
2. Редько О., Редько К. Процедури аудиту як основа професійної практики //Бухгалтерський облік і аудит. – 2011. – №. 6. – С. 45-50
3. Редько О.Ю. Аудит в Україні. Морфологія [Текст] / О.Ю. Редько. – К.: ДП «Інформ.-аналіт. агенство», 2008. – 493 с.
4. Білуха М.Т. Курс аудиту: [підручник] / М.Т. Білуха.– Т-во «Знання», КОО, 1999. – 574 с.
5. Сушкевич А.Н. Организация бухгалтерского учета и внутреннего аудита. / А.Н. Сушкевич. – Мн.: Ред. журн. «Пром.-торг. Право», 2006. – 160 с.
6. Сонин А.М. Внутренний аудит: Современный подход. / А.М. Сонин. – М.: Финансы и статистика, 2007. – 64 с.
7. Закон України “Про аудиторську діяльність” № 3125-ХІІ від 22 квітня 1993 року.

Герчанівська С.В., к.е.н., доцент
Ткачук К.І., магістр
ВП НУБіП України «Бережанський
агротехнічний інститут»
м. Бережани, Україна

ЕКОНОМІЧНА СУТНІСТЬ РОЗРАХУНКІВ З ПОСТАЧАЛЬНИКАМИ І ПІДРЯДНИКАМИ

Для дослідження обліку та контролю розрахунків з постачальниками та підрядниками необхідно з'ясувати економічну сутність понять постачання та підряду. Це є актуальним питанням нашого дослідження, оскільки неможливо достовірно відобразити та ефективно контролювати розрахункові взаємовідносини між суб'єктами господарювання без розуміння сутності таких взаємовідносин та однозначного трактування понять. Крім того, процес постачання та виконання підрядних робіт є важливими в діяльності кожного підприємства.

Постачання є одним із трьох господарських процесів (постачання, виробництво, реалізація), як об'єктів, що утворюють господарську діяльність підприємства. Тобто, це одна із найважливіших складових діяльності кожного суб'єкта господарювання. В процесі постачання задіяно дві сторони: постачальник і покупець, а при підряді – виконавець і замовник.

Бутинець Ф.Ф. наводить таке визначення поняття «постачальник» – «юридична або фізична особа, яка здійснює поставку товарно-матеріальних цінностей (сировини, матеріалів, палива, будівельних матеріалів, запасних частин, товарів), надання послуг (подачу електроенергії, газу, води, пари тощо), виконання робіт (поточний і капітальний ремонт основних засобів тощо)» [1, с. 139], а також поняття «поставка», під яким розуміється «організація руху

товарів від продавця (з його складів) до покупця. Здійснюється на підставі договорів (контрактів), укладених між продавцем і покупцем, в яких повинні бути відображені наступні основні умови поставки: вид, обсяг, строки поставки, вид транспортного засобу тощо» [1, с. 138].

Крім постачальників підприємства часто вступають в договірні відносини з підрядниками, адже необхідно будувати склади, виробничі приміщення, офіси, проводити капітальний ремонт будівель тощо. Підрядник – це учасник будівництва, який зобов'язаний на свій ризик і за обумовлену ціну виконати передбачені контрактом роботи і передати їх замовнику у встановлені строки [1, с. 132].

На нашу думку, поняття «підрядники» не обов'язково пов'язувати саме з виконанням будівельно-монтажних робіт, оскільки за договорами підряду можуть надаватися і інші послуги та роботи. Тому пропонуємо визначати сутність даного поняття, відштовхуючись саме від умов договору підряду як особливого виду господарських договорів, що регулює відносини підприємства з його контрагентами. Таким чином, підрядники – це юридичні та фізичні особи, що виготовляють продукцію (виконують роботи, надають послуги) на умовах договору підряду.

Основне завдання процесу постачання полягає в забезпеченні потреб виробничого процесу в ресурсах – сировині, матеріалах, паливі, тарі, запасних частинах, малоцінних і швидкозношуваних предметах тощо. Таким чином, процес постачання предметів праці є важливою передумовою здійснення основної діяльності підприємства. Цей процес має відбуватися безперервно й рівномірно, оскільки надлишок або нестача цінностей негативно впливає на кінцевий результат господарської діяльності.

Розрахункові взаємовідносини між постачальниками (підрядниками) і покупцями виникають у процесі господарської діяльності підприємств і цим відносинам, як правило передують укладення договорів (контрактів) купівлі-продажу товарно-матеріальних цінностей, договорів підряду на виконання різних робіт, надання послуг тощо. Це найбільш розповсюджена та важлива основа виникнення зобов'язань, основна форма реалізації товарно-грошових відносин у ринковій економіці.

Рішення з постачання приймаються в умовах, коли змінюються як зовнішні фактори господарювання (економічні, політичні, соціальні, культурні, технічні, законодавчі, юридичні, ринок, кон'юнктура, пропозиція), так і внутрішні (план постачання і завдання, зв'язки підприємства, взаємовідносини з відділами, зміна асортименту), що породжує наявність проблеми й обмеження [2, с. 81].

Заборгованість у бухгалтерському обліку підприємства відображається як наслідок його цивільних зобов'язань, що виникають у результаті визначеної домовленості. Домовленість, оформлена договором, є визначеною дією суб'єктів, які беруть у ній участь (юридичних чи фізичних осіб), результатом якої є виникнення товарних і грошових зобов'язань.

Договір зобов'язує одну сторону – кредитора – надати певні цінності або виконати роботи та послуги належної якості (товарна частина угоди), а іншу

сторону – дебітора, – оплатити в установлений договором термін виконані першою стороною зобов'язання (грошова частина угоди) [3, с. 320].

Отже, розрахунки з постачальниками і підрядниками можемо відзначити як взаємні розрахунки підприємств за товарно-матеріальні цінності, виконані роботи, надані послуги. Вони є переважними, й саме від безперервності та планованості організації даних розрахунків вирішальною мірою залежить стан усіх розрахунків підприємства, його фінансовий стан та платоспроможність. Поряд з трактуванням понять «постачальники» та «підрядники» у спеціальній літературі з бухгалтерського обліку та іншій економічній літературі авторами розглядається ряд проблем з теми даного дослідження. Ці проблеми є важливим джерелом багатьох наукових досліджень, враховуючи незадовільний стан розрахункової дисципліни між українськими підприємствами в сучасних умовах господарювання.

Список використаних джерел:

1. Бутинець Ф. Ф., Виговська Н. Г., Івахненко С. В. Бухгалтерський словник. Житомир : ПП «Рута», 2001. 224 с.
2. Орлов І.В. Теорія та методологія бухгалтерського обліку і контролю зобов'язань суб'єктів господарювання: автореф. дис. ... д-ра екон. наук : 08.00.09 / ІЖитомир. держ. технол. ун-т. Житомир, 2011. 36 с.
3. Ковалев В.В. Введение в финансовый менеджмент: науч. пособ. Финансы и статистика, 2003. 768 с.

Дегтяренко В.І., студентка
Науковий керівник: Нежива М.О. канд.
екон. наук, доцент Київський національний
торговельно-економічний університет
м. Київ, Україна

ІТ-АУДИТ ЯК ПЕРСПЕКТИВНИЙ НАПРЯМОК РОЗВИТКУ БІЗНЕСУ

У сьогоденному суспільстві майже неможливо уявити своє життя без активного використання комп'ютерних технологій. Вони відіграють величезне значення як у особистій, так і у професійній сферах життя. Кожне підприємство використовує комп'ютерні технології, адже це значно спрощує та пришвидшує операційні процеси, дозволяє їх уніфікувати та посилити контроль за виконанням, надає своєчасний доступ до актуальної інформації. Використання ІТ-технологій відкриває нові горизонти та створює додаткові можливості для розвитку організації. У сучасному світі – це одна із найбільш значимих конкурентних переваг, незалежно від сфери, в якій діє підприємство.

ІТ-середовище, як структурна складова організації, являє собою складну систему, яка об'єднує різноманітні інформаційні, програмні, технічні, людські й інші види ресурсів для досягнення поставлених цілей. Проте часом, використання ІТ-технологій може створювати певні труднощі (складність і неефективність ІТ-системи, залежність результатів діяльності від технологій, зависока вартість